

Fővárosi Bíróság
17.K.30.302/2010/18-II.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság a dr. Husain Shors (cím.) ügyvéd által képviselt **I.r.felperes és II.r.felperes (cím.)**a dr. Taussig Eduard ügyintéző által képviselt **Bevándorlási és Államigazgatási Hivatal (cím)** alperes ellen, menekültügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Ítéletet

A bíróság az alperes 2009. december 4. napján kelt 106-2-15499/20/2009-M számú határozatát megváltoztatva a felpereseket menekültként elismeri.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül térítsen meg a felpereseknek 31 250 (Harmincegyezer-kettőszázötven) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye jogorvoslatnak.

Indokolás

Az ... állampolgárságú házastárs felperesek 2009. július 16. napján dublini eljárás keretében érkeztek Magyarországra. ...ban benyújtott menedékkérelmüket itt kellett elbírálni, mert a Magyar Köztársaság tanulmányi vízumot bocsátott ki számukra.

Az I. rendű felperes (a férj) az előzetes vizsgálati eljárásban 2009. július 28. napján tartott meghallgatásán elmondta, hogy 2008. július 3. napján indultak útnak ...ból, és csak egy éjszakát töltöttek Magyarországon. Abban állapotok meg az embercsempéssel – akinek a díjában benne volt az útlevel és a vízum is –, hogy az ...ig viszi őket. ...ban azonban eltűnt, így a felperesek ...ba mentek menedéket kérni, mert ott élt az I. rendű felperes bátyja. Azért kellett elhagyniuk ...t, mert az ... Kampány elnevezésű politikai szervezet keretében kampánytevékenységet folytattak a nőekkel szemben szigorú törvények megváltoztatásáért, továbbá áttértek a ...sége, beszéltek a vallásról és ...t ajándékoztak. Mindezt titokban folytatták, de lebuktak, amikor az I. rendű felperes kapcsolatot létesített egy nővel, aki – hogy a saját bőrét mentse – elárulta a férjének, hogy az I. rendű felperes mivel foglalkozik.

A II. rendű felperest (a feleséget) nem hallgatták meg az előzetes vizsgálati eljárásban.

Az I. rendű felperes az érdemi eljárásban 2009. szeptember 29. napján tartott meghallgatásán elmondta, hogy korábban egy egyetemi diáktüntetés során fejbe verték a rendőrök, így koponyatörést szenvedett és sok mindent elfelejt. 1386 óta kampányoltak titokban az emberi jogokért, a nők jogaiért, a hejab kötelezősége, a választási csalások, a gyermekek kivégzése ellen, valamint a sajtó- és szólásszabadságért, többnyire Interneten. Az általa szerkesztett két ezzel kapcsolatos blogot azonban megsemmisítették, a harmadikat pedig megszürik. Jelenleg csak a negyedik működik. Időközben ismerkedtek meg a ...séggel. ...ban azonban nem lehetett vallást váltani és templomba járni. 1387-ben jött össze és feküdt le a nővel, akinek a férje rákérdezett a viszonyukra. Ennek a nőnek sok mindent elmondott a munkájáról, és a nő nyomás alatt volt. Biztos volt benne, hogy a férje ki fogja deríteni, hogy mi történt, és bosszút fog állni. Az I. rendű

felperes Esfahanba való menekülésükkör számolt be a viszonyról a feleségének.

A II. rendű felperes a 2009. október 5. napján tartott érdemi meghallgatásán elmondta, hogy a ...nál dolgozó nővére észrevette, hogy kampányolnak, és megtudta, hogy férje kapcsolatot létesített egy kolléganőjével. Út közben számolt be erről a férje azt követően, hogy a kolléganő felhívta az I. rendű felperest. Amikor a II. rendű felperes nővére megtudta, hogy ...ban felvették a ...séget, elkezdte őket zaklatni. Többször telefonált, fenyegette őket, és elmondta, hogy az I. rendű felperes barátnője beszámolt a férjének a kampányról, onnan tud róla. A II. rendű felperes attól fél, hogy hazatérésük esetén a saját nővére is feljelenti, az I. rendű felperes kapcsolatának sephánál dolgozó férje pedig megöli az I. rendű felperest.

A felperesek bizonyítékként két ... nyelvű orvosi iratot a II. rendű felperes depressziós állapotáról, valamint áttérésük bizonyítására ...iai keresztleveleiket, fényképeket a keresztelési szertartásról, ... nyelvű egyházi iratokat személyükre vonatkozóan, valamint egy férfi ...ban tett nyilatkozatát arról, hogy tőlük hallott először a ... vallásról.

Az alperes 2009. december 4. napján kelt 106-2-15499/20/2009-M számú határozatában a felperesek elismerés iránti kérelmét mind a menekültkénti, mind az oltalmazottkénti elismerés tekintetében elutasította. Megállapította, hogy a visszaküldés tilalma sem áll fenn, és a határozat hatályát a felperes feleségére és kiskorú gyermekeire is kiterjesztette. A családtagok humanitárius tartózkodási engedélyeit visszavonta, és őket az ország 10 napon belüli elhagyására kötelezte.

Indokolásában kifejtette, hogy a felperesek bizonyítékai nem a származási országban történetekre, hanem az európai tartózkodásra vonatkoznak. A felperesek nyilatkozatai között a szavahihetőségüket és történetük valóságtartamát alapvetően kétségbe vonó ellentmondások vannak. Az I. rendű felperes az előzetes meghallgatás úgy nyilatkozott, hogy 2008. július 3. napján hagyták el ...t, míg érdemi meghallgatásán 2008. október 3-ra módosította az indulás dátumát. Előzetes meghallgatásán azt mondta, hogy az embercsempész intézte az útlevelet és a vízumot is. Érdemi meghallgatásán azonban úgy nyilatkozott, hogy sietve, 2-3 órán belül hagyták el ...t, és mentek .... A csempésszel tehát itt vehették fel a kapcsolatot, mert ...ban erre nem lehetett idejük. A II. rendű felperes úgy nyilatkozott, hogy ...t az ország elhagyása előtt 3 héttel, azaz 2008 szeptemberében hagyták el, ami azt jelenti, hogy csak ezt követően szerezhettek nekik útlevelet és vízumot. A vízumnyilvántartás adatai szerint azonban 2008. szeptember 14. napján nyújtották be vízumkérelmüket, az I. rendű felperes útlevelének kiállítás dátuma pedig 2008. június 17., ami eleve kétségessé teszi, hogy megszervezhették útjukat három héttel az ország elhagyása előtt. A II. rendű felperes 2007. június 20-i útlevél-kiállítás dátumának figyelembevételével pedig teljes mértékben megdőlni az országelhagyással kapcsolatban előadott történet.

Az I. rendű felperes úgy nyilatkozott, hogy egyszerre több emberrel ismertették az aláírási akciójukat, a II. rendű felperes nyilatkozata szerint azonban egyesével beszéltek az emberekkel. Az I. rendű felperes az előzetes meghallgatásán úgy nyilatkozott, hogy csak egyetlen alkalommal létesített szexuális kapcsolatot a kolléganőjével, aki beszámolt a férjének az aláírásgyűjtésről és arról, hogy terjesztik a ...séget. Érdemi meghallgatásán már úgy adta elő, hogy a nő nem mondott semmit a férjének, az egyszerűen gyanakszik. A férj azonban ez esetben nem tudhat meg semmit, hiszen a feleségének nem érdeke, hogy beszámoljon neki. A II. rendű felperes fokozta az ellenmondásokat azzal, hogy úgy adta elő a történetet, hogy a nő beszámolt a férjének, ami miatt az keresi, az ... hatóságok körözik az I. rendű felperest. A férj még tovább is adta az információt a II. rendű felperes szintén a titkosszolgálatnál dolgozó nővéreinek, ami miatt már az is fenyeget. A feleség tehát máshogy, súlyosabban adta elő a történetet, mint maga a férj, az egész probléma

kiváltója.

Nehezen hihető, hogy míg a feleség arról számol be, hogy nővére megtudta a titkaikat és emiatt zaklatja őket, a férj meg sem említi ezt, holott a feleség állítása szerint tudása van róla.

A feleség előbb úgy nyilatkozott, hogy ...ban is zaklatta a nővére, majd úgy, hogy ott már nem érte el. Zaklatása kétségbe vonható, ha az I. rendű felperes azon nyilatkozatát vesszük alapul, hogy a férj nem tudott a viszonyról, tehát nem is számolhatott be róla a II. rendű felperes nővérének.

A fér egyszer egy, másszor két irodáról beszélt, a feleség pedig mindvégig csak egy irodáról.

A férj előbb azt mondta, hogy kolléganője csak két hónapot dolgozott az irodában, majd azt, hogy két és fél hónapja dolgozott ott, amikor lefeküdtek egymással, majd további három hónapig ott dolgozott. Ezt követően két hétig nem látták, csak azt követően telefonált. A feleség szerint a nő összesen két-három hónapig dolgozott az irodában.

Kérdés, hogy a felperesek miért hagyták el ...t és miért nem kívánnak oda visszatérni, ha az I. rendű felperes úgy nyilatkozott, hogy politikai tevékenységükből nem származott problémájuk.

Weblapszerkesztő és hírlapkészítő tevékenysége miatt sem zaklatták a hatóságok, a weblapon keresztül nem is lehetett eljutni hozzá. ... vallással kapcsolatos tevékenységükről ...ban nem tudtak sem a családtagjaik, sem a hatóságok. ...ban senki sem tud ...ban történt megkeresztelkedésükről, így emiatt sem zaklatná őket hazatérésük esetén.

Mindezek alapján az alperes megítélése szerint az előadott történet nem valós. A felpereseket senki sem fenyegette, zaklatta vagy üldözte ...ban, és nem tudták szavahihetően valószínűsíteni, hogy hazatérésük esetén ez megtörténhetne velük. Indokolatlanul hagyták el hazájukat és kértek menedékjogot. Szavahihetőségük alapvető kétségbe vonása miatt felesleges volt az indokaik országinformációkkal való összevetése.

Az alperes meggyőződése szerint azzal a szándékkal keresztelkedtek meg a felperesek, hogy alá tudják támasztani menedékkérelmüket. ...ban történt megkeresztelkedésükre tekintettel nem ismerhetők el menekültként, mert a beszerzett országinformációk szerint az áttérőket csak akkor fenyegeti különösebb retorzió az ... hatóságok részéről, ha ...ban térítő tevékenységet folytattak vagy egyházi szervezetek vezetői. A felperesek azonban nem lelkipásztorok, és térítő tevékenységet sem folytattak. Másrészt áttérésük nem is jut az ... hatóságok tudomására, mert az országba belépésnél nem derül ki semmilyen okmányból. Az állam nem akadályozza meg, hogy csatlakozzanak valamelyik ... szervezethez. ...ban is lehetőség van ugyanis a ... vallás gyakorlására, templomba járni nem olyan veszélyes, mint nyíltan beszélni az áttérésről.

A felpereseket hazájukban nem akadályozták politikai tevékenységükben vagy vallásukban, nem valószínűsítették Genfi Egyezmény szerinti üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélyét.

Ellentmondásos nyilatkozataikra tekintettel a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 59. § (1) bekezdése értelmében nem állnak fenn a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerés feltételei. Lakóhelyük biztonsági helyzete sem alapozza meg a nemzetközi védelemben részesítést, visszaküldési tilalom megállapítására sem volt szükség.

A felperesek keresetükben elsődlegesen az alperes határozatának menekültkénti másodlagosan oltalmazottkénti elismeréssel, harmadlagosan visszaküldési tilalom megállapításával történő megváltoztatását kérték, negyedleges kereseti kérelmük pedig az alperes határozatának hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult.

Perköltségre igényt tartottak.

Keresetlevelükben kifejtették, hogy nem fogadják el az alperes döntését, mert az eljárás folyamán lecserélték az ügyintézőt, az új ügyintéző sosem hallgatta meg őket, maradtak fel nem tett kérdések. Rossz hatással volt állapotukra, hogy háromszor változtatták meg a meghallgatás

időpontját. A meghallgatás végén az eljárás gyorsítása érdekében nem olvasták vissza a jegyzőkönyvet, így nem volt lehetőségük a hibák kiszűrésére. Az I. rendű felperes a fejsérülése következtében elfelejt dolgokat. Kevéssel a meghallgatás előtt meghalt a II. rendű felperes édesanyja, amihez hozzájárult a ...ból Magyarországra való visszatoloncolás tragédiája, valamint az ...ba toloncolástól való félelem. Mindezek következtében a II. rendű felperes súlyos depresszióssá vált, az alperes azonban nem törődött az állapotával. Szavaiban csak látszólagos az ellentmondás, a házastársak magyarázatai nem egymás ellen szólnak, hanem kiegészítik egymást. Az alperes nem vette figyelembe, hogy néhány embert megismertettek a ... hittel, szétoztottak húsz ...t, az ... hírszerző szolgálat minden templom kapuját ellenőrzi, halálbüntetés jár a ... terjesztéséért. Jelenlegi webblogjuk publikálása korábbi tevékenységeik tovább folytatása, amiért szintén büntetés jár, mert az ... kormány úgy hiszi, a társadalmi aktivisták eszméi és tevékenysége generálja a demonstrációkat. ..., a ... egyik befolyásos embere tud a tevékenységeikről és követi őket. A II. rendű felperes nővére, egykori ... alkalmazott is tud a tevékenységről, és megfenyegette a felpereseket, hogy megöli vagy kivégezteti őket. Végül pedig az ... kormány is üldöző. ...ban bevezették az ... ítéleti törvényt, ami azt jelenti, hogy halállal rendelik büntetni a sharia ellen fordulást. A felperesek hite és meggyőződése szilárd és erős. Igazolt kapcsolataik a ..., ... és magyar egyházakkal ennek tanúbizonyságai. Nem volt otthon maradásuk, mert nem vehettek részt társadalmi tevékenységekben és nem beszélhettek hitükről. A felperesek a szavahihetőségük kapcsán hivatkoztak az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága által 1998-ban kibocsátott bizonyítási útmutatóra, mely szerint figyelembe lehet venni, ha a kérelmezők nem tudják az összes dátumot vagy apró részletet felidézni, hasonlóan a kisebb ellentmondásokhoz és a kérelem lényegéhez nem tartozó bizonytalanságokhoz vagy helytelen állításokhoz, ezek ugyanakkor nem lehetnek döntő tényezők a szavahihetőség vizsgálatában. A szavahihetőség vizsgálatakor a hivatkozott tények ésszerűségét, az előadott történet általános következetességét és koherenciáját, a megerősítő bizonyítékokat, a köztudomású vagy általában ismert tényekkel való összhangot, valamint a származási országban uralkodó helyzetet kell figyelembe venni. A szavahihetőség fennáll, ha a kérelem összefüggő és hihető, nem mond ellent általánosan ismert tényeknek, így – mérlegelést követően – alkalmas arra, hogy elhiggyék. A felperesek meghallgatási jegyzőkönyveiben gyakran töredékes, nem vagy nem teljesen az adott kérdésre reagáló vagy félbehagyott válaszokat rögzítettek, melyek nyilvánvalóan tisztázásra szorultak. A tisztázás az alperes ügyintézőjének kötelezettsége lett volna, ennek elmaradását nem lehet a felperesek terhére értékelni. A tényállás-felderítési kötelezettség megsértését jelenti, hogy az alperes csak a határozatában tárta a felperesek elé a feltárt ellentmondásokat, meg sem kísérelte azokkal az eljárásban szembesíteni a felpereseket, lehetőséget adva, hogy azok megkísérelhessék feloldani az ellentmondásokat. A határozatban megállapított ellentmondások közül az ...ból való kiutazás időpontjára vonatkozó fordítási hiba lehet, nem releváns. A felperesek az érdemi meghallgatás jegyzőkönyvéből megállapíthatóan ... időszámítás szerinti dátumokat adtak meg. Valószínűsíthető, hogy így történt az előzetes meghallgatáson is, és a jegyzőkönyv rögzítése során konvertálták át a megadott dátumot, hibásan. A kiutazás körülményeire vonatkozóan az alperes tényekkel alá nem támasztott, saját maga által kreált életszerűségi sztenderdek alapján vont le következtetéseket pl. arról, hogy a felperesek biztosan nem ...ban találtak az embercsempésszel, illetve hogy mikor szerezték be az útlevelet és a vízumot. Egyik meghallgatási jegyzőkönyv sem tartalmaz részletes, egybefüggő és lineáris előadást arra nézve, hogy pontosan mikor hagyták el ...t, hol mennyi időt töltöttek, mikor találtak az embercsempésszel és mikor hagyták el az országot. Tény továbbá, hogy a felperesek érvényes útlevelel nem rendelkeztek az eljárás során, és mindketten úgy nyilatkoztak,

hogy útleveleket az embercsempész szerezte be, vagyis az nem szabályosan kérelmezett okmány. Az tehát, hogy milyen kiállítási dátum szerepel az útleveleken, nem lehet releváns az ügy szempontjából.

Magyarországra való visszaérkezésük után nem tértek haza ...ba, az alperes birtokába került, hazatérésről az I. rendű felperessel azonos (gyakori) nevű személy és házastársa 2008. évi hazatéréséről szóló, alá nem írt levél mástól származik. A levélben hivatkozott ok, az azonos nevű személy édesanyja halála miatt szükséges hazatérés nem is vonatkozhatott a felperesekre, mert az I. rendű felperes édesanyja 2007-ben hunyt el (ezt a felperesek a perben halotti anyakönyvi kivonattal igazolták). Az alperes részéről rosszhiszemű, alá nem támasztott feltételezés, hogy személyesen jelentek meg a konzulátuson vízumüggyintézés érdekében, a képviselőt ugyanis nem tudott egyértelműen választ adni a kérdésre. Az ... nevű személy sem nyilatkozott az ügyben, aki az alperes feltételezése szerint a vízumokat intézte. Feltehetőleg az embercsempész állt kapcsolatban ezzel a személlyel.

A felperesek politikai tevékenységével kapcsolatban nem lényegi ellentmondás, hogy egyikük nyilatkozata szerint egyszerre több emberrel beszélgettek, másikuk beszámolója szerint pedig egyenként, mert egyikük sem zárta ki a másik lehetőséget, és valójában mindkét megoldást alkalmazták (ennek alátámasztására csoportos és egyéni aláírásgyűjtésre használt különböző formanyomtatványokat csatoltak a per folyamán).

Az menekülést kiváltó konkrét okkal kapcsolatban minden alapot nélkülöz az alperes azon következtetése, hogy az I. rendű felperesnek csak egyetlen alkalommal volt szexuális kapcsolata a kolléganőjével. Nem értelmezhető így az I. rendű felperes kijelentései, különösen, hogy huzamosabb ideig dolgoztak együtt. Más szempontból nézve az, ha csak egyszer volt szexuális együttlétiük, nem jelenti azt, hogy alkalmi ismeretségről van szó. Az I. rendű felperes továbbá nem azt mondta, hogy a kolléganő elárulta a viszonyukat, hanem azt, hogy politikai tevékenységüket árulta el. Azt is mondta, hogy a férj gyanakodott, ezért nyomás alatt tartotta a feleségét, valamint azt, hogy biztos volt benne, hogy a férj rá fog jönni a viszonyukra. Az előzetes meghallgatáson – a meghallgatás rövidsége miatt – arra nem tudott nyilatkozni, hogy ez a két dolog időben hogyan viszonyult egymáshoz. Tekintettel arra, hogy a felpereseket távozásukat követően keresték lakóhelyükön ...-hoz tartozónak vélt személyek, logikus következtetés, hogy végül a kolléganő tényleg beárulta a felpereseket a férjénél, és ezért mozgósította a férje az apparátus. Az I. rendű felperes tehát az előzetes meghallgatásán kézenfekvő feltételezésként utalt arra, hogy a kolléganő elárulta férjének a tevékenységüket, ezért kellett menekülniük. Ezt támasztja alá a II. rendű felperes azon nyilatkozata is, mely szerint a kolléganő elmondta a férjének, tőle tudta meg a nővére, de már akkor, amikor elhagyták ...t. Nem valós az alperes feltevése, hogy a férj nem szerezhetett tudomást a viszonyról, mert az érintett hölgynek az volt az érdeke, hogy titokban tartsa azt. A hölgyet ugyanis folyamatosan nyomás alatt tartotta, bántalmazta a férje, így teljesen életszerű, hogy a nyomás enyhítése és/vagy saját felelősségének kisebbitése érdekében bevallott mindent a férjének.

A hivatkozott viszonytal kapcsolatban teljesen életszerű, hogy a feleség súlyosabban adta elő a történeteket, hiszen természetesen mélyebben élte meg azokat.

A felperesek valós politikai tevékenységére és a hatalmi pozícióban lévő felszavazott férj bosszújára tekintettel életszerű, hogy több helyen keresték, és esetleg konkrétan körözik őket. Az I. rendű felperes valóban nem számolt be arról, hogy utóbb családtagoktól megtudták, miszerint keresik őket, de nem is volt ezzel kapcsolatos kérdéskérdés. Az I. rendű felperes a „...miért érezte magát veszélyben?” kérdésre rendkívül töredékes és homályos választ adott, amit az alperes nem hagyhatott volna annyiban. A kilenc oldalas jegyzőkönyvnek mindössze féloldali, hat rövid kérdés vonatkozik a viszonyra. A tényállás-felderítés elmaradása nem róható a menedékkérők

terhére.

Az irodák számával kapcsolatban az I. rendű felperes két irodáról nyilatkozott. Nem tett olyan kijelentést, miszerint kizárólag egy irodája/üzlete lett volna. A lényegi probléma a filmkészítéssel foglalkozó irodához kötődik, tehát az, hogy a meghallgatás végén mellékesen megemlítette, hogy volt egy számítógépekkel foglalkozó boltjuk is, nem lehet aggályos. A II. rendű felperes is utalt arra, hogy két üzletük (egy iroda és egy üzlet) volt.

Az I. rendű felperes kolléganőjének irodában töltött idejével kapcsolatban megállapított látszólagos ellentmondás feloldható, ha feltesszük, hogy az együttléte követően nem három hónapig, hanem csak három hétig voltak együtt, ami csak fordítási apróság.

Nincs ellentmondás a II. rendű felperes azon nyilatkozatában, hogy „...ból ...ba utaztunk, ott is elért a nővérem és zaklatott.....ban már nem ért el minket...” Az állítás ugyanis arra vonatkozott, hogy telefonon ugyan elérte őket a lánytestvér, de fizikailag már nem tudott hozzájuk férni. Az alperes továbbkövetkeztetése a saját téves következtetéséből nem helytálló.

Az alperes határozatában megállapított ellentmondások többsége tehát nem létezik, nem lényeges, vagy ténybeli alapot nélkülöző „életszerűségi” tesztre alapozott, és az ellentmondásokat az alperes meg sem kísérelte feloldani. Nem lehet továbbá figyelmen kívül hagynia a benyújtott bizonyítékokat, melyek egyértelműen a felperesek szavahihetőségét támasztják alá.

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának ...ra vonatkozó 2009-es összefoglalója rámutat arra, hogy ...ban romlott a vallási kisebbségek helyzete. Különösen a ...eknek kell szembenézniük az ... kormány vallási kisebbségeket nem tűrő politikájával. A rendszer csak azokkal szemben toleráns, akik ... családba születtek. Akik az ...ról tértek át, életveszélyben vannak. Az ... kormány szisztematikusan megsérti a szabad vallásgyakorláshoz fűződő jogot letartóztatások, kínzás és kivégzések formájában. A felpereseknek tehát alapvető emberi jogai sérülnének ...ba történő visszatérésük esetén. Az alperes azonban elmulasztotta mérlegelni, hogy biztonsággal hazaküldhetők-e ...ba azt követően, hogy külföldön áttértek a ... vallásra. Vallási okon, valamint a származási országban végzett kormányellenes tevékenységen alapuló üldöztetés miatt menekültkénti elismerésüknek van helye. A halálbüntetéssel fenyegetés olyan súlyos sérelem, mely oltalmazottkénti elismerésüket is megalapozza.

Az I. rendű felperes 2010. június 15. napján kelt pszichiátriai orvosi véleményt csatolt arról, hogy major depresszióban szenved, melynek kifejlődésében az otthoni traumatizáció, félelemben élés, párkapcsolati krízis, menekülés, édesanyja gyors halála és a menekültügyi eljárás nehézségei játszhattak döntő szerepet.

A felperesek egyházi támogató levelet is csatoltak Magyarországon folytatott aktív ...vallási tevékenységükről.

Kinyomtatott internetes oldalakat csatoltak továbbá annak alátámasztására, hogy 2010. május környékén új dokumentumokat készítettek ellenük és tett közzé az ... titkos rendőrség honlapján az ... állam. Úgy mutatják be őket, mint a terrorista szervezatként ismert ... párt tagjait. Az ... ellenzékiek honlapjáról vették át azt a csoportképet, melyről kiderült a tevékenységük (az ellenzéki honlap kinyomtatott főlapját csatolták a felperesek). Egy időben nyolcvan városban volt tiltakozás, de csak a felperesek képét tették közzé, hogy mutassák, miszerint az ellenzékhez tartoznak. Az ... állam más okra hivatkozással fogja el azokat, akiket aztán ...sége való áttérés miatt végez ki. A terrorista csoporthoz sorolás elég ahhoz, hogy kivégezzék a felpereseket. A menedékkérelem elbírálásakor figyelembe kell venni nem csak a származási országban, hanem a menekülés után történeteket is.

Az ...ban töltött utolsó félévben hozták létre az első webbloggerjüket. Minden mással együtt erre is fény derült. Otthonukból és filmkészítő munkahelyükről elvitték emiatt a számítógépeket, mindent

megsemmisítettek a bloggal kapcsolatban. Az I. rendű felperes további két blogját is betiltották (a „nem található meg” képernyőfelirat jelenik meg), ezért nem maradt nyoma annak, hogy már ...ban is tevékenykedtek. A negyedik blog azonban jelenleg is működik, ez már azonban a külföldről folytatott tevékenységük fóruma, így erre már fel merték tenni adataikat, fényképeiket is.

Az alperes ellenkérelme szerint a kereset elutasítását kérte.

Fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperesek nem szavahihetőek. Megítélése szerint nem lehetnek lelki eredetűek a házastársak nyilatkozatai közötti ellentmondások, így az, hogy a férj menekülés közben számolt be a félrelépéséről, vagy erről a lánytestvértől szerzett tudomást a feleség. Hazájuk elhagyását követő megkeresztelkedésüket a menekültügyi hatóság nem vonta kétségbe, ezen okból azonban nem lennének kitéve üldöztetés szintjét elérő hátrálynak. Üldözésük azért nem valószínű, mert a hitelezést is magában foglaló mozgalmi tevékenységük vonatkozásában megdőlt a szavahihetőségük. Megjegyzendő továbbá, hogy egyik általuk látogatott egyház sem ír elő kötelező missziós vagy igehirdetési tevékenységet. Inkonzisztens nyilatkozataik alapján az sem valószínű, hogy oltalmazottkénti elismerésre okot adó súlyos sérelem fenyegetné őket. ...ban nincs olyan fegyveres konfliktus, melynek során a polgári lakossággal szemben megkülönböztetés nélküli erőszakot alkalmaznának, így erre tekintettel sincs lehetőség oltalmazottkénti elismerésre.

A felperesek meghallgatása szabályszerűen zajlott le, a visszafordításról önkéntesen mondtak le, a jegyzőkönyvvel kapcsolatban a meghallgatáson jelen volt jogi képviselőjük nem tett észrevételt. Nem jogszabálysértő az a körülmény, hogy a meghallgatást követően változás következett be az eljáró ügyintéző személyében, és ez az ügy érdemi megítélését sem befolyásolta. Tekintettel arra, hogy a felperesek az első meghallgatáson részletesen nyilatkoztak, az ügyintéző személyében bekövetkezett változás nem indokolta ismételt meghallgatásukat.

A II. rendű felperes depressziója nem releváns, mert annak kiváltó okaként nem a hazájában őt ért üldöztetést jelölte meg, hanem családi jellegű problémákat. ...ban fejlett egészségügyi ellátó rendszer működik, ahol biztosított a II. rendű felperes utókezelése.

Az alperes a szavahihetőség hiányára vonatkozó álláspontjának alátámasztása érdekében a határozatában foglaltakat kiegészítette azzal, hogy a felperesek akadálymentesen, legálisan hagyták el hazájukat, és a vízummal való első beutazásukhoz képest csak 11 hónappal később nyújtottak be menedékkérelmet. Az I. rendű felperes szexuális kapcsolatára vonatkozóan a feleség sokkal súlyosabban adta elő a történeteket, mint a férj, aki a probléma okozójának mondta magát. Míg a közigazgatási eljárásban legfőképpen erre hivatkoztak az országelhagyás indokaként, a bírósági tárgyaláson mindezt meg sem említették. A felperesek nem tudták alátámasztani, hogy otthoni tartózkodásuk során híreket vagy írásokat jelentettek volna meg weboldalon. Másrészt az I. rendű felperes ...ban folytatott weblapszerkesztő tevékenységéről nem szereztek tudomást az ... hatóságok, mivel a weboldalon keresztül nem juthattak el személyéhez. A ... vallással kapcsolatban ...ban folytatott tevékenységükről sem tudtak sem a hatóságok, sem a családtagjaik, és későbbi megkeresztelkedésükről sem beszéltek az otthoniaknak, tehát ezekből sem lehetnek problémáik. Az I. rendű felperes először a bírósági tárgyaláson számolt be arról, hogy a blogszerkesztés kapcsán elvitték a számítógépeiket. Ez azonban olyan lényeges elem, melyről már a közigazgatási eljárásban is be kellett volna számolnia. Nehezen elképzelhető, hogy az ... hatóságok ne rendelkeznének fényképpel a felperesekről, ezért csoportkép formájában tennék közzé a körözésüket. Egy weblapról kinyomtatott oldal továbbá nem alkalmas körözés bizonyítására, mert nem felel meg a körözés formai követelményeinek.

Amennyiben a felpereseknek valós, komoly problémáik lettek volna az ... hatóságokkal, nem

hagyhatták volna el legálisan az országot. Azt pedig a vízumnyilvántartás bejegyzései cáfolják, hogy illegálisan, hamis okmányokkal távoztak volna ...ból. Akár személyesen intézték a vízumot, akár nem, a lényeg az, hogy akadályoztatás nélkül el tudták hagyni az országot. A ... Hivatal nem tudott egyértelmű választ adni arra, hogy személyesen jelentek-e meg, azonban az iratok alapján megállapítható, hogy diák toborzó irodán keresztül jelentkeztek. Az Iroda tulajdonosa, ... nem elérhető nyilatkozattétel céljából, azonban személyével szemben eddig nem tapasztaltak problémát, így kizárt, hogy a vízumot a felperesek állítása szerinti ... embercsempész intézte. A vízum szerinti fogadó intézmény, a ... munkatársa pedig úgy nyilatkozott, hogy a felperesek beutazásukat követően nem iratkoztak be. Ezzel kapcsolatban az intézmény (dátum és aláírás nélküli) levelet kapott ... állampolgártól, hogy értesültek arról, miszerint ...ban tartózkodó édesanyja súlyos beteg, ezért oda utaztak tovább. Édesanyja elhunyt, ezért a holttestével hazautaztak ...ba, nem tudnak visszatérni Magyarországra. Mindezekről az oktatási intézmény 2008. október 27. napján tájékoztatta az idegenrendészeti hatóságot. A levél alapján az alperes azt a következtetést vonta le, hogy a felperesek Magyarországra való beutazásukat követően visszatértek származási országukba, igénybe véve annak védelmét.

A kereset az alábbiak szerint megalapozott.

A Met. 7. § (1) bekezdése értelmében a menekültügyi hatóság - a 8. § (1) bekezdésben foglalt kivétellel - menekültként ismeri el azt a külföldit, aki igazolja vagy valószínűsíti, hogy rá nézve a Genfi Egyezmény 1. cikkével összhangban a 6. § (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállnak. A Met. 6. § (1) bekezdése alapján a Magyar Köztársaság menekültként ismeri el azt a külföldit, aki faji, illetve vallási okok, nemzeti hovatartozása, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása, politikai meggyőződése miatti üldöztetése vagy az üldözéstől való megalapozott félelme miatt származási országán kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldözéstől való félelmében nem kívánja a származási országa védelmét igénybe venni.

A menekült fogalomnak való megfelelés vizsgálatának alapja egy teljes körűen feltárt tényállás, mely egyrészt a menedékkérők részletesen feltárt történetéből, másrészt pedig e történet alapján felkutatott releváns, időszerű és hiteles országinformációkból tevődik össze.

A menedékkérők történetének tisztázása a menedékkérők személyes meghallgatását és bizonyítékaik átvételét jelenti. A meghallgatás folyamán lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy összefüggően nyilatkozzanak menedékkérelmük indokairól, majd fel kell tenni számukra mindazokat a kérdéseket, melyek a menekült definíciónak (valamint a másodlagos és a harmadlagos védelmi kategóriáknak) való megfelelés vizsgálata szempontjából releváns körülmények tisztázáshoz szükségesek. E körbe tartozik a homályosan maradt pontokra való rákérdezés, a menedékkérők szembesítése az ügyintéző által életszerűtlennek vélt vagy ellentmondásos nyilatkozataival, egymás eltérő nyilatkozataival, illetve szükség esetén egymás személyével is. A meghallgatás során figyelembe kell venni a menedékkérők emlékező- és beszámolókézségét befolyásoló érzelmi, pszichés, egészségügyi tényezőket. Lehetőséget kell biztosítani továbbá számukra, hogy a hatóság aggályait még a határozathozatal előtt megismerjék, és megkísérelhessék eloszlatni a menekülési indokaikkal, szavahihetőségükkel szembeni kételyeket. Mindezeket követően lehet ugyanis csak eldönteni, hogy hihető-e a menekülési történetük, részben hihető csak, vagy egyáltalán nem lehet hitelt adni a menedékkérők szavainak. Ehhez a vonatkozó országinformációk beszerzése és értékelése is szükséges, hiszen azok alátámaszthatnak életszerűtlennek tűnő részleteket is, míg kétségbe vonhatnak más, önmagukban hihetőnek tűnő állításokat. Az országinformációs kutatás folytán előállt kétségeket

is a menedékkérők elé kell tárni, lehetőséget adva számukra, hogy azokkal szemben is érveljenek. Mindezeket követően dönthető csak el, hogy van-e egyáltalán olyan hihető, valószínű történet, melyet össze lehet vetni a nemzetközi védelem törvényi feltételeivel, vagy nincsen, ezért általános védelmi ok hiányában, kizárólag az egyéni történetet figyelembe véve a Met. 59. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel – hitelességi kétely alapján – el kell utasítani a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerésre irányuló kérelmet.

A felperesek esetében azonban az alperes nem így járt el, nem teljesítette a tényállás-tisztázási kötelezettségét. A felpereseknek ugyan lehetőséget adott, hogy elmondják, mi készítette őket menekülésre, és hogyan, milyen módon menekültek. Releváns tisztázó kérdéseket is feltett a történet egyes elő nem adott részleteire vonatkozóan. Elmulasztott azonban rákérdezni a történet olyan homályos részleteire, melyekkel szemben aztán határozatában életszerűtlenségi kételyeket támasztott, valamint elmulasztotta szembesíteni a felpereseket a nyilatkozataik között észlelt ellentmondásokkal. Nem kért magyarázatot a felperesektől arra, hogy állításaik miért töredékesek, eltérőek, és az értékelést végző számára miért életszerűtlenek. A felperesek nem kaptak lehetőséget a közigazgatási eljárásban arra, hogy a menekülési indokaikkal kapcsolatos alperesi kételyeket eloszlassák.

A felperesek esetében különösen azért lett volna erre szükség, mert az eljárás során ügyintézőváltás következett be. A határozatot nem az írta, aki az érdemi meghallgatásokat lefolytatta, így fokozottan felmerülhetett a félreértés lehetősége.

Azért lett volna továbbá kiemelten fontos a felperesek ismételt, körütekintő meghallgatása, mert az I. rendű felperes igazoltan fejsérült, melynek következtében – mint azt a meghallgatásán is jelezte – elfelejt dolgokat. A II. rendű felperes pedig nagyon rossz lelki állapotban volt a meghallgatásakor, igazoltan súlyos depresszióban szenvedett. A felperesek állapota tipikusan olyan volt, mely az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (a továbbiakban: UNHCR) által kibocsátott Kézikönyv 210. pontja értelmében a kérelmezőkre háruló „alapvető bizonyítási teher” enyhítését indokolta. Nyilatkozataik töredékességét és eltéréseit semmiképpen nem lehetett automatikusan, további meghallgatás nélkül szavahihetőségük hiányára utaló tényezőként értékelni.

Fontos kiemelni továbbá, hogy az érdemi meghallgatásokon az alperes által is elismerten elmaradt a jegyzőkönyvek visszaolvasása, a felperesek tehát a meghallgatásaik végén nem tudták korrigálni az esetleges jegyzőkönyvi elírásokat, félreértéseket, hibákat.

Mindezek feltétlenül szükségessé tették a tényállás további tisztázását.

A bíróság utal e körben az UNHCR Kézikönyv 199. pontjára, mely szerint szükségessé válhat „tisztázni a kérelmező történetének inkonzisztens mozzanatait, feloldani az ellentmondásokat további meghallgatások alkalmával, és magyarázatot találni a félreértésekre vagy elhallgatott elemekre, mozzanatokra. A valóltan kijelentések önmagukban nem adnak okot a kérelem elutasítására, az eljáró hatóság felelőssége, hogy értékelje ezeket az eset összes körülményének függvényében”.

A felperesek továbbá helyesen hivatkoztak az UNHCR 1998-ban kibocsátott Bizonyítási ...ymutatására, mely szerint a szavahihetőségi vizsgálatban nem döntő tényező az összes dátum vagy apró részlet felidézésének hiánya, a kisebb ellentmondások és a lényeghez nem kapcsolódó bizonytalanságok vagy helytelen állítások. Elsődlegesen az előadott tények ésszerűségét, a történet általános következetességét és koherenciáját, az előadottakat megerősítő bizonyítékokat és a köztudomású vagy általában ismert tényekkel, a származási országban uralkodó helyzettel való összhangot kell figyelembe venni a szavahihetőség vizsgálatakor. Az összefüggő és valószínű, általánosan ismert tényeknek ellent nem mondó, mérlegelés alapján hihetőnek talált történetet valósnak kell elfogadni.

A bíróság megállapította, hogy a felperesek a per folyamán ésszerű magyarázatot tudtak adni az általuk elmondottak közötti egyes különbségekre. Az emlékezet személyenkénti egyedisége, a felperesek igazoltan rossz egészségügyi-mentális állapota (a férj felsérülése és a feleség mély depressziója), a házasságtörés téma kényessége, a feleség csupán egyszeri meghallgatása, a meghallgatási jegyzőkönyvek tartalmának nem ellenőrzése, valamint a töredékes válaszokra való rá nem kérdezés okszerű magyarázatot adnak arra, hogy nyilatkozataik között voltak eltérések. Nyilatkozataik azonban nem ellentmondtak egymásnak, hanem kiegészítették egymást. Szembesítésük esetén kiderült volna, hogy ugyanarról számoltak be, csak eltérő nézőpontból, adott kérdésekre válaszolva a közösen átélt eseménysor egyes, esetenként különböző elemeit felelevenítve.

Amennyiben már a menekültügyi eljárásban rákérdezett volna az alperes arra, hogy egyenként vagy csoportosan gyűjtötték az aláírást a kampánytevékenységük keretében, úgy valószínűleg már akkor bemutatnák volna azokat a formanyomtatványokat, melyek alátámasztják, hogy mindkét módszert alkalmazták. Egyik felperes sem zárta ki a másik által említett módszer alkalmazását, pusztán csak az egyiket említette a kettő közül. Az I. rendű felperes továbbá valóban említette, hogy csak egyszer volt együtt a kolléganőjével, azt is elmondta ugyanakkor, hogy viszony alakult ki közöttük. Ez pedig csupán egyszeri együttélés esetén is okszerűen megalapozza a gyanakvó férjtől való félelmet. A felperesek országelhagyásának kronológiájára és a veszélyről való tudomásszerzésre vonatkozó nyilatkozatbeli eltérések pedig az eltérő előadásmódnak tudhatók be. Ami pedig a webblog tönkretételét illeti, az a felperesek nyilatkozata szerint sem a számítógépek elvitelével, hanem a blog hálózaton keresztüli blokkolásával valósult meg, ami teljesen hihető és életszerű.

Az alperes a vízumigénylés módjával kapcsolatban is megalapozatlanul, feltételezések alapján vonta kétségbe a felperesek szavahihetőségét. A külképviselet munkatársai ugyanis már nem emlékeztek vissza arra, hogy személyesen jártak-e el a felperesek, a vízumnyilvántartás adatai szerint – az általános ... kérelmezői gyakorlatnak megfelelően – a tanintézmény közvetítője intézte tanulmányi vízumukat, ez a közvetítő az ügyben nem nyilatkozott, így pusztán azon az alapon, hogy eddig nem merült fel személyével szemben semmi kifogás, nem lehet kizárni, hogy a felperesek számára embercsempész közvetített az egyetemi utazásszervezőnél. Feltételezhető, hogy a felperesek vízummal való beutazása után az oktatási intézménybe érkezett levelet is az „embercsempész” közvetítő írta (hiszen azon egyik felperes aláírása sem szerepel), koholt magyarázatot adva arra, hogy miért nem maradtak a felperesek Magyarországon, hanem távoztak tovább ... felé. Megalapozatlan tehát az alperes azon következtetése, hogy a levélben foglaltaknak megfelelően a felperesek hazatértek ...ba, tehát igénybe vették származási országuk védelmét. Az I. rendű felperes édesanyja a becsatolt anyakönyvi kivonat tanúsága szerint egy évvel korábban elhunyt, így nem is mehettek haza a levél szerinti indokból, vagyis azért, mert édesanyja 2008-ban volt beteg, majd halt meg. A felperesek embercsempész útján való országelhagyásra, úti okmányaik embercsempész általi beszerzésére vonatkozó előadását tehát megalapozottan nem lehet kétségbe vonni.

A legális országelhagyásnak pedig nem indokolt különösebb jelentőséget tulajdonítani, hiszen a felperesek előadása szerint az ... hatóságok feltehetőleg csak később szereztek tudomást hitelesítést is magában foglaló mozgalmi tevékenységükről.

A felperesek személyes meghallgatása, valamint a felperesek által becsatolt bizonyítékok alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperesekkel valóban megtörténhettek azok az események, melyekről beszámoltak. A felperesek tehát valóban politikai kampánytevékenységet

folytattak ...ban, ott valóban megismerkedtek a ... vallással és népszerűsítették azt, valamint mindez – az I. rendű felperes lelepleződött félrelépése következtében – valóban kitudódott az ... hatóság számára, ami miatt ...ba való visszatérésük esetén veszélybe kerülhet az életük.

Az alperes által beszerezett országinformációkból is kiderül ugyanis, hogy amennyiben egy ... állampolgárról aposztázia jelentést tesznek, és megerősíti a ...ségre való áttérését, úgy a bírónak halálra kell ítélnie, ha férfi, illetve életfogytiglani büntetést kell kiszabnia, ha nő. Az aposztázia vádja ritka, de önkényes és véletlenszerű a fellépés, és a helyzet rosszabbodott az elmúlt években. Ha egy ... menekült külföldön tér át, akkor nem tud ...ba visszamenni, mert hatékony ellenőrzési rendszer működik a külföldön élő sok ... között. Az alperes határozatában idézett országinformáció szerint pedig abban az esetben is tartani kell az ... hatóságoktól hazatérés esetén, ha ... ellenes tevékenységet végzett a hazatérő ... állampolgár.

Mivel a felperesek esetében áttérésük és ... ellenesként minősíthető tevékenységük miatt fokozottan fennáll az ... hatóságok általi megtorlás lehetősége, valószínűsített, hogy a felperesek Genfi Egyezmény szerinti üldöztetéstől való félelme megalapozott.

A felperesek menekültkénti elismerése tehát politikai meggyőződésen és vallási okon alapuló üldöztetés veszélye miatt megalapozott. Kizáró ok nem áll fenn a felperesek személyével szemben, ezért őket a bíróság az alperes határozatát megváltoztatva a Met. 68. § (5) bekezdése alapján menekültként elismerte.

Az elsődleges kereseti kérelem megalapozottságára tekintettel nem kellett vizsgálni a további kereseti kérelmek teljesíthetőségét.

A elvesztés alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megtéríteni a felpereseknek az ügyvédi képviseljükkel felmerült, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján számított (25 000 Ft + 6250 Ft áfa) perköltséget.

A menekültügyi bírósági eljárás a Met. 34. §-a szerint tárgyi költségmentes, ezért illetékviselésről nem kellett rendelkezni.

Az ítélet elleni jogorvoslat lehetőségét a Met. 68. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2011. február 4. napján

Dóra Virág s.k.

Dr. Dudás

bíró

A kiadmány hitelül: